

meget paa Forbruget, saa og saa meget paa direkte Indkomst o. s. v., o. s. v., saa de Herrer ville forstaa, at for at der kan blive Orden og systematisk Sammenhæng i hele Systemet, maa jeg nøjagtigt have saa og saa meget af Omsætningen, saaledes at der bliver et indbyrdes systematisk Forhold mellem disse Grupper! Men noget saadant foreligger jo ikke; den højtærede Finansminister vil ikke ud med, hvorledes han i det hele tænker sig, at det Beløb, der skal tilvejebringes, skal fordeles paa de forskellige Skattekloder, som overhovedet kunne anvendes, og det er derfor ogsaa ganske vilkaarligt og uden nogen som helst rationel Begrundelse, naar han pludselig siger: Jeg vil have Kompensation indenfor denne Lovs Grænser.

Disse Bemærkninger ramme ogsaa, hvad den sidste ærede Taler (Wenzel Neergaard) sagde. Det forekommer mig i det hele at være et ganske besynderligt Standpunkt fra den ærede Gruppens Side, at man misbilliger denne Skat, men dog ikke vil stemme imod den. Det kan være meget rart, at det ærede Medlem har en saa uhyre Tillid til det høje Landsting, men det vilde dog være naturligere, naar han fandt, at noget var rigtigt, at han saa selv var med til at gøre det; ellers faar man meget let en Mistanke om, at det i Virkeligheden er sandt, hvad man ogsaa paa andre Maader har faaet et Slags Indtryk af, at Grunden, hvorfor de Herrer have udskilt sig fra Højre, er den, at de nære et særligt agrarisk Synspunkt og ingen Forstaaelse have af Forretningsverdenens og de næringsdrivendes Krav. Jeg synes, at den ærede Gruppe burde benytte denne Lejlighed til fuldstændigt at fjerne en saadan Mistanke, hvis den er uberettiget, ved at gaa sammen med os andre og stemme imod Checkstemplet. Det er nemlig ikke nogen helt ligegyldig Sag, thi efter Afstemningen, saaledes som den faldt ved anden Behandling, er det endogsaa sandsynligt, at de Herrer Stemmer ville blive afgørende, og jeg synes, det maa være en smigrende Tanke for det ærede Medlem virkelig een Gang at kunne blive afgørende.

Wenzel Neergaard: Jeg vil takke den sidste ærede Taler (Schovelin) for det venlige Raad, han henstillede til mig og vor lille Gruppe, det skal selvfølgelig blive taget under nøje og velvillig Overvejelse. Men jeg vil dog sige til det ærede Med-

lem, at naar han i Dag er saa glad over at kunne stemme imod den foreslaaede Checkskat ved at stemme for det foreliggende Ændringsforslag, beror det paa en fuldkommen Tilfældighed, idet Formanden for den Gruppe, det ærede Medlem tilhører, i Gaar erklærede, at dersom han ikke var bunden af Hensyn til Medforslagsstillerne, vilde han have fundet det parlamentarisk korrekt at tage sit Ændringsforslag tilbage. Hvis dette altsaa var sket, vilde det ærede Medlem have været ude af Stand til at vise den Interesse for Byerne og deres Trivsel, som det ærede Medlem altsaa nu rent tilfældigt kommer til at vise.

Halsted: Jeg siger som det ærede Medlem fra Svendborg (Wenzel Neergaard), at jeg skønner ikke, at Situationen er forandret fra i Gaar til i Dag. Der blev i Gaar stemt for, at § 98 skulde udgaa, og jeg ser saa ikke, hvorfor man ikke skulde gøre det samme i Dag. Men jeg vil sige, at den Motivering, som Forslagsstillerne have givet, just ikke skulde friste dertil. Den var af den Natur, at hvis man skulde lade sig lede af Sympati eller Antipati, maatte man simpelt hen sige, at man ikke kunde have med dette Forslag at gøre. Det er fuldkommen rigtigt, at jeg i Gaar har udtalt mig saaledes, som den sidste ærede Taler (Wenzel Neergaard) nævnedes. Det er en Skik, man plejer at følge, at naar man her i Folketinget ved anden Behandling ikke kan vente at faa sit Ændringsforslag vedtaget, men vil opretholde Muligheden for senere at kunne naa til en Overenskomst derom, det være sig til tredje Behandling eller i Landstinget, tager man det tilbage — det gøre alle Partier —, og saa udtaler man Ønsket om, at det maa blive optaget til videre Behandling. Det var derom jeg sagde i Gaar, at jeg vilde have foretrukket at følge den Vej, men at jeg var afskaaren derfra, da jeg stod sammen som Forslagsstiller med to andre Partier. Men naar Ændringsforslaget opretholdes, følger ganske naturligt deraf, at vi stemme for det, og det vil jeg altsaa raade til at gøre i Dag, da der, som det ærede Medlem fra Svendborg (Wenzel Neergaard) udtrykte sig, ikke er sket nogen Forandring siden i Gaar.

Jeg vil saa sige, at jeg er af samme Mening som de to ærede Medlemmer, der nylig udvekslede Komplimenter, at det ikke paa nogen Maade vil være muligt at undgaa Forandringer i Lovforslaget, ialt Fald,